

Zásadou Jaroslava Zelingera je dělat jen věci, které stihne sám osobně uhlídat. Naštěstí toho stihá hodně. Letos svým hostům například nabídne domácí zmrzlinu vyrobenou ze šumavského mléka a lesního ovoce.

HUKOT VYDRY

Na soutoku Zhůřského potoka a řeky Vydry mezi Antýglem a Čeňkovou pilou existuje místo, kde kvůli šumění vody není slyšet vlastního slova. TEXT HANA DOLEŽALOVÁ | FOTO PAVEL BÍLEK

Jaroslav Zelinger, jeden z prvních z českých dýdžejů, na Šumavě v životě nebyl, až v roce 1998, kdy ve filmu Kolja uviděl Vydru a pátral, co je to za řeku a jestli vůbec teče u nás. Pěšky se vypravil na tehdy ještě podnikovou, notně vybydlenou Turnerovu chatu, která tou dobou shodou okolností slavila sto let. „Dal jsem si guláš a v duchu jsem si říkal, jak rád bych tu přespal, kdybych nemusel zpátky do Prahy,“ vzpomíná. O dva roky později potkal známého, který sháněl práci. Firma, u které byl zaměstnaný, zkrachovala a pod cenou rozprodávala veškerý majetek, včetně Turnerovy chaty. „Zbystřil jsem, a nakonec jsem ji koupil,“ říká Jaroslav Zelinger. Rok se o provoz

chaty staral najatý správce, než novému majiteli došlo, že srdeční záležitost nemůže fungovat na dálku. Pan Zelinger si už v té době „preventivně“ dělal rekvalifikační kurz na kuchaře a s přítelkyní Klárou se domluvili, že se sem na rok přestěhují na zkoušku. Letos jim chata už dvanáctým rokem doslova kvete pod rukama. „Chtěl jsem tu mít vydru říční, jenže ta je na seznamu chráněných zvířat a chovat se může jen v ZOO nebo na záchraně stanici, tak jsme vybudovali předpisovou ohradu a ze záchraně stanice v Kašperských Horách nám sem půjčili Míšu.“ K němu časem přibyla menší, ale podstatně kontaktnější vydra asijská zvaná Matýšek. Vydra plyšová se mezitím stala vyhledávaným suvenýrem, takže jich sem pan Zelinger nechal přivést plný náklad. Z jednoho bobtaila, kterého mívali kdysi v Praze, se časem vyvinula osmihlavá smečka. Nedávno odkoupili ze zrušeného Sola Sušice milióny zbylých, tradičním způsobem vyrobených zápalek. Na chatě se teď ručně balí do tubusů nebo krabiček, polepují se etiketami a prodávají pod značkou Originální produkt Šumava, stejně jako sušené houby. Těch tu za minulou sezonu prodali nebo zavařili do vyhlášené šumavské bramboračky rekordních tři sta dvacet kilo. ●

